

ХМЕЧНИКОВ READINGS
Kharkiv
International
Infectious
Diseases
Conference

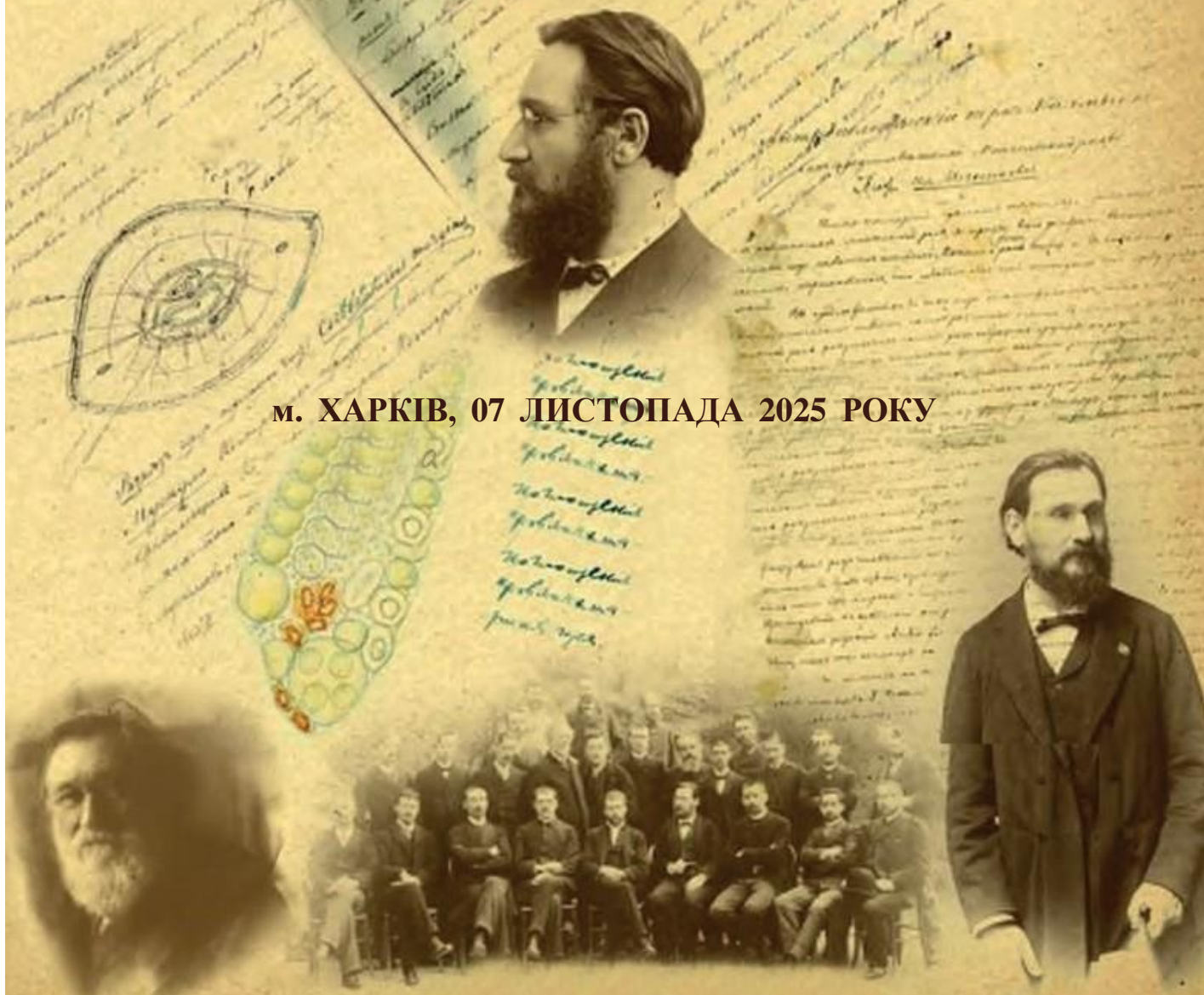
OpenLika**r**

МАТЕРІАЛИ

НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ З МІЖНАРОДНОЮ
УЧАСТЮ

«МЕЧНИКОВСЬКІ ЧИТАННЯ – 2025»

м. ХАРКІВ, 07 Листопада 2025 року

Харківський національний медичний університет
ГО «Всеукраїнська асоціація інфекціоністів»
Платформа безперервного професійного розвитку Openlikar

МЕЧНИКОВСЬКІ ЧИТАННЯ – 2025

Матеріали науково-практичної конференції
з міжнародною участю
(7 листопада 2025 року, м. Харків)

ЗАТВЕРДЖЕНО
вченою радою ХНМУ.
Протокол № 15 від 21.10.2025 р.

Харків
2025

УДК 616.9(082)

Редакційна колегія:

проф., д.мед.н. К.В. Юрко (відповідальний редактор)

доц., к.мед.н. О.Є. Бондар

доц., к.мед.н. Г.О. Соломенник

доц., к.мед.н. Я.І. Бурма

Відповідальність за достовірність фактів, дат, назв, імен, прізвищ, цифрових даних, що наводяться у публікаціях, несуть автори тез.

Без редагування.

© Харківський національний медичний університет, 2025

© Кафедра інфекційних хвороб, дитячих інфекційних хвороб
та фтизіатрії ХНМУ, 2025

у 12 (16 %) хворих знайдена тільки *Candida albicans* з мокротиння. Отримати мокротиння у 1 (1,3 %) хворого на ВІЛ/БП не вдалося. Серед збудників, що зустрічались, була виділена патогенна та умовно-патогенна флора: *Staphylococcus aureus* (25 %), *Pseudomonas aeruginosa* (1,3 %), *Streptococcus pneumoniae* (5,3 %), *Klebsiella pneumoniae* (1,3 %), *Streptococcus anhaemolyticus* (1,3 %), *Streptococcus pyogenes* (1,3 %), *Staphylococcus epidermalis* (1,3 %), *Proteus mirabilis* (1,3 %), *Acinetobacter baumannii* (1,3 %), *Escherichia coli* (1,3 %).

Висновок. Таким чином, при дослідженні виявлено, що найчастішим збудником БП, що зустрічався при мікробіологічному дослідженні мокротиння у ВІЛ-позитивних осіб з БП, виявився *Staphylococcus aureus*.

Шкондіна О.Ф.

ГЛОБАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДОЛАННЯ АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ

Національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,

м. Вінниця, Україна

Актуальність. Антибіотикорезистентність (АР) є однією з глобальних загроз для системи охорони здоров'я у світі, що створює серйозні виклики в лікуванні інфекційних захворювань, зокрема пневмонії, туберкульозу, сепсису та уrogenітальних інфекцій. На сьогодні стійкість до АБ є суттєвою проблемою та за даними ВООЗ (2021-2024), близько 1,27 мільйона смертей щороку спричиняються інфекціями, стійкими до антибіотиків. Є великий ризик зростання цього показника до 10 мільйонів смертей на рік до 2050 року (O'Neill, 2019).

Мета. Метою дослідження є аналіз глобальних тенденцій розвитку антибіотикорезистентності, оцінка сучасних стратегій боротьби з АР і перспектив нових підходів у лікуванні інфекцій, викликаних резистентними штамми.

Методи і матеріали. Аналіз наукових публікацій та міжнародних звітів (ВООЗ, CDC, ECDC), статей зарубіжних джерел (The Lancet, NCBI, Nature Reviews Microbiology).

Результати. Глобальні тенденції вказують, що антибіотикорезистентність залишається критичною та однією з важливих проблем у системі охорони здоров'я. Дані ВООЗ (2021-2024) демонструють зростання резистентних штамів бактерій, особливо в країнах із необмеженим доступом до антибіотиків. Наприклад, резистентність *P.aeruginosa* до карбапенемів досягла 45 % у деяких країнах, що робить лікування внутрішньолікарняних інфекцій надзвичайно складним (CDC, 2023). Рівень резистентності *S. aureus* до метициліну (MRSA) у країнах Європи коливається від 5 % у Швеції до понад 40 % у південних регіонах, таких як Греція (ECDC, 2022). У *E.coli* визначена резистентність до цефалоспоринів третього покоління у 40 % випадків. В зв'язку з цим можна виділити кілька напрямків подолання проблеми АР, які перспективно розвиваються. Один з них – впровадження програм антимікробного менеджменту в лікарнях, які вже довели свою ефективність. Наприклад, в Італії, після введення обов'язкових антимікробних програм, рівень необґрунтованого призначення антибіотиків знизився на 30 % за три роки (ECDC, 2021). Інший перспективний підхід – запровадження суворого рецептурного відпуску антибіотиків. У Швеції, де продаж антибіотиків без рецепта повністю заборонений, рівень резистентності MRSA є одним із найнижчих у світі (5 %) (ВООЗ, 2021). Також важливу роль відіграють масові інформаційні кампанії та просвітницькі програми. У Великій Британії кампанія «Keep Antibiotics Working» знизила кількість необґрунтованого використання антибіотиків серед населення на 20 % за перший рік реалізації (Public Health England, 2021). Крім того, допомагає у прогнозуванні спалахів резистентності та підборі точкової терапії також і штучний інтелект. У США програми на основі машинного навчання вже дозволяють лікарям ефективніше призначати антибіотики, зменшуючи ризик резистентності.

Висновки. До проблеми антибіотикорезистентності має бути комплексний та скоординований підхід на глобальному рівні. Важливими напрямками боротьби є розвиток програм антимікробного менеджменту, посилення контролю за використанням антибіотиків, удосконалення інфекційного контролю в медичних установах, розширення інформаційних кампаній, стимулювання розробки нових лікарських засобів, а також зменшення необґрунтованого використання антибіотиків. Якщо в подальшому ці заходи будуть реалізовані можна сподіватись на зменшення поширення резистентних штамів та це дозволить забезпечити ефективність антибактеріальної терапії в майбутньому.

Шкондіна О.Ф.

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІМУНОПРОФІЛАКТИКИ

*Національний медичний університет ім. М.І. Пирогова,
м. Вінниця, Україна*

Актуальність теми. Імунопрофілактика вже давно і до сьогодні є одним із найефективніших методів попередження інфекційних захворювань. Завдяки вакцинації вдалося значно знизити поширеність багатьох небезпечних захворювань і деякі практично ліквідувати, зокрема, віспа, дифтерія, поліомієліт, правець та кір. Проте, через зростання антивакцинальних настроїв, виникнення нових патогенів і еволюцію існуючих, актуальність вдосконалення імунопрофілактичних стратегій залишається високою.

Мета дослідження – дослідити сучасні підходи до імунопрофілактики, визначити її ефективність у запобіганні інфекційним захворюванням та окреслити перспективи розвитку нових технологій і методів у цій сфері.

Методи дослідження. Проведення системного огляду сучасних наукових публікацій, керівних документів ВООЗ та національних програм у сфері імунопрофілактики.

<i>Терьошин В.О., Гаврилов А.В.</i> ЕФЕКТИВНІСТЬ ЕНТЕРОСОРБЦІЇ В ТЕРАПІЇ ПАЦІЄНТІВ З АНТИБІОТИК-АСОЦІЙОВАНОЮ ДІАРЕЄЮ	72
<i>Терьошин В.В.</i> ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ВРАЗЛИВИМИ ГРУПАМИ НАСЕЛЕННЯ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я	74
<i>Терьошина І.Ф.</i> ЩОДО ДЕЯКИХ ПИТАНЬ ПСИХООСВІТИ В ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ, СПРИЧИНЕНОЇ ІНФЕКЦІЙНИМИ ЗАХВОРЮВАННЯМИ	75
<i>Удовиченко А.О., Сердюк Н.О., Кучеренко Б.Ю.</i> ТЕЛЕМЕДИЦИНА В ЕКСТРЕНІЙ МЕДИЧНІЙ ДОПОМОЗІ: ПОТЕНЦІАЛ ДЛЯ ПЕРЕДГОСПІТАЛЬНОГО КОНСУЛЬТУВАННЯ	78
<i>Цико О.В.</i> ЕТІОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЗБУДНИКІВ БАКТЕРІЙНОЇ ПНЕВМОНІЇ У ВІЛ-ПОЗИТИВНИХ ОСІБ	80
<i>Шкондіна О.Ф.</i> ГЛОБАЛЬНІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДОЛАННЯ АНТИБІОТИКОРЕЗИСТЕНТНОСТІ	81
<i>Шкондіна О.Ф.</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІМУНОПРОФІЛАКТИКИ	83
<i>Юрко К.В., Кучерявченко В.В., Козько В.М.</i> ФАРМАКОЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОТИВІРУСНИХ ПРЕПАРАТІВ ДЛЯ ТЕРАПІЇ ГРВІ В УКРАЇНІ	85
<i>Юрко К.В., Могиленець О.І., Меркулова Н.Ф., Соломенник Г.О., Кухар Д.І., Нартов П.В., Танчук Ю.В., Шульга Д.І., Мелікідзе М.С., Морока Р.К.</i> КЛІНІКО-ЛАБОРАТОРНІ ПОКАЗНИКИ У ВАКЦИНОВАНИХ ТА НЕВАКЦИНОВАНИХ ГОСПІТАЛІЗОВАНИХ ХВОРИХ НА COVID-19	88
<i>Юрко К.В., Соломенник Г.О., Бондар О.Є., Щасна І.О.</i> СИРОВАТКОВИЙ МАМОТРОПІН ЯК БІОМАРКЕР ФІБРОЗУ ПЕЧІНКИ В ЧОЛОВІКІВ, ХВОРИХ НА ХРОНІЧНІ ФОРМИ HCV-ІНФЕКЦІЇ	91
<i>Katsapov D., Krokhtal H., Pavlenko N.</i> CLINICAL CASE OF SEVERE COVID-19 DISEASE ON THE BACKGROUND OF GENERALIZED MYASTHENIA GRAVIS	93
<i>Kolesnyk Ya.V., Olkhovska O.M., Sliapchenko M.Yu.</i> CLINICAL AND PARACLINICAL FEATURES OF PROLONGED COURSE OF INFECTIOUS MONONUCLEOSIS IN CHILDREN	95